

BALÁZS IMRE JÓZSEF

A pókfonál poétikája

Kovács András Ferencnek

*A pók a fonalnak fájt,
s a pókfonál a póknak.
Mint rím a versszövetben,
úgy összeszálazódtak.*

*Nincs másik nélkül egyik,
bohóc, ha nincs kalapja,
nincs maszk, ha nincs az arcon,
lányában él az apja.*

*A fonal mindent átsző,
a fonal vár, mert ráér.
A fonal diszpozíció,
rezenés, céltalan cél.*

A levegő anyaga

*Arcod belemerítéd a levegő anyagába,
kopácsol, vésőkkel dolgozik rajtad a szél,
úszni próbálsz benne,
de ő mozgat téged és nem te őt,
te vagy az ujjá és a lába,
lentről látod csak a hegytetőt.*

*

Üzenetben érkeznek a szükségtelen dolgok,
traktátust olvasol az akadályokról,
s közben beszél a test, a legfőbb akadály
és legfőbb lehetőség,
éjjel felkel, tudtod nélkül mozdul,
ő maga az üzenet ilyenkor,
az akadályt te hozod létre, ezt mondja,
kapsold ki, ha nincs szükséged rá.

Üveglap alatt

Egy üveglapon álltam, s feltűnt alattam egy homályos széksor – senki nem ült ott.
Mintha mások álmaiban tévelyegnék. Fokról fokra egyre lejjebb idegen városok
[lépcsőin.
Mintha randevúznék egy kerttel. Kiásnék egy élőlényt az avarréteg alól,
[nézném, ahogy nyújtózik, hunyorog, elszalad, eltűnik a fák közt.
Mintha én lennék az, akit néznek.

